

ны-ты книги слѣдъ съгласны г, к, х, иы слѣдъ ц, кога въ древни-ты рѣкописы слѣдъ г, к, х, насѣдъ е писано ы, а слѣдъ ц, и. А да разсѣди чловѣкъ добръ за сегашный Българскый языкъ, ще познае, че и въ него слѣдъ г, к, х треба да ся пише ы, а слѣдъ ц всякога и. Така и всичкы-ты почти други измѣненія что сѣ направили Руси-ти, сѣ въ правописаніе-то, напр. тѣи нѣгдѣ пишѣтъ е вмѣсто ѣ, катомъ въ рѣчи брѣгъ, врѣмя мрѣжа, срѣда, кои-то тѣи пишѣтъ брегъ, время, мрежа, среда; такожде въ нѣкои случаи на край рѣчь пишѣтъ ѣ дѣто е въ стары-ты рѣкописы ѣ ь, или употреблявать ь на мѣсто ѣ въ стары-ты рѣкописы. Съ дългомыслено изслѣдованіе ся намира и може весма ясно да ся покаже, кое-то съ время щемъ и да направимъ, какъ на сегашный нашъ языкъ, спорядъ свойства-таму, прилича му правописаніе исто таково, как-во-то е въ най-стары-ты славянскы рѣкописы, съ весма малкы измѣненія кои-то трѣба да ся направятъ, зачто то и языкъ-тъ ни нѣколко ся измѣнилъ. Руси-ти съ показаны-ты измѣненія по свой языкъ, обаче безъ да не исврѣлятъ окончаніе въ правописаніе-то сѣ придали понѣгдѣ на надежи-ты въ склоненія-та на имена-та окончанія-та, кои-то сѣ употребляваны отнапредъ въ рѣкописы-ты.